№ 38. Łódź, wtorek 22 lipca 1919 r. Cena egzemplarza 60 fen. Rok 1.

Łódzki Dziennik Urzędowy

PRENUMERATA:
Kwartalnie . . . . . Marek 9.—
Miesięcznie . . . . . Marek 3.—
z odnoszeniem do domu.

Redakcja i Administracja
Pasaż Majera 10 (Sienkiewicza 21)
Telefon Nr. 100.
Administracja czynna od 9 do 3 po południu.
Redaktor przyjmuje od 11 do 1 po południu.

OGŁOSZENIA:
Za wiersz petitowy (4 szpalty na stronie) lub jego miejsce 90 fen. Wiersz przed tekstem Mk. 3.— (2 szpalty na stronie). Drobne ogłoszenia 15 fen. za wyraz, najmniejsze Mk. 1.50.

ROZPORZĄDZENIE

Kierownika Ministerstwa Kolei Żelaznych o wprowadzeniu odpowiedzialności kolei za zaginięcie, brak wagi, lub uszkodzenie towarów i bagażu.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego r. b. (Dziennik Praw Nr. 14 poz. Nr. 152) i w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, zarządzam, co następuje:

Z dniem 15 lipca r. b. wprowadza się na kolejach dawnego zaboru rosyjskiego, t. j. w Dyrekcjach Okręgu Warszawskiego i Radomskiego odpowiedzialność kolei za zaginięcie, brak wagi lub uszkodzedzenie towarów i bagażu na następujących zasadach:

A. Odnośnie do towarów.

1) Koleje ponoszą odpowiedzialność za straty wynikłe wskutek zaginięcia, braku wagi lub uszkodzenia towarów, powstałe od chwili przyjęcia przesyłki do przewozu do czasu jej wydania, o ile straty te nie powstały z winy lub wskutek rozporządzenia osoby do tego uprawnionej, wskutek siły wyższej, wadliwości opakowania, nie dającego się zauważyć zewnętrznie, albo wskutek właściwości towaru, mianowicie z powodu zepsucia wewnętrznego, ulatniania się lub wycieku.

2) Przy przewozie towarów, które wskutek swych właściwości przyrodzonych tracą regularnie na wadze podczas przewozu, koleje ponoszą odpowiedzialność za ujawniony brak wagi po potrąceniu niżej podanych norm:

2% wagi pierwotnej w razie przewozu towarów płatnych, wilgotnych, oraz następujących suchych: tartego i mielonego drzewa farbiarskiego, kory, korzeni, tytoniu krajanego, tłuszczów i olejów stwardniałych, świeżych owoców, świeżych liści tytoniowych, wełny owczej, skór wyprawionych i niewyprawionych, owoców suszonych i smażonych, żył, kopyt, rogów, kości (całych i mielonych), ryby suszonej, chmielu i kitu świeżego;

1% wagi pierwotnej w razie przewozu wszystkich innych towarów, które tracą na wadze w stanie suchym.

Normy powyższe, o ile za tym samym listem przewozowym nadana jest większa ilość sztuk jednakowego towaru, powinny być określone dla każdej sztuki osobno, jeżeli waga poszczególnych sztuk wskazana jest w liście przewozowym lub też może być określona w inny sposób.

3) Koleje nie ponoszą odpowiedzialności:

a) za straty, wynikłe z niebezpieczeństwa, połączonego z przewozem towarów, które stosownie do przepisów przewozowych lub taryfowych albo też stosownie do osiągniętego z nadawcą porozumienia, wyrażonego w liście przewozowym, naładowane są na wagony niekryte; nie dotyczy to jednak wypadków widocznego zmniejszenia się wagi lub zaginięcia całych sztuk przesyłki;

b) za straty, powstałe wskutek niebezpieczeństwa, połączonego z brakiem lub wadliwością opakowania towarów, które, chociaż z powodu swych właściwości wymagają opakowania dla ochrony przed zaginięciem lub uszkodzeniem, były jednak zgodnie z oświadczeniem nadawcy w liście przewozowym oddane do przewozu bez opakowania lub w opakowaniu niedostatecznem;

c) za straty, powstałe wskutek niebezpieczeństwa, połączonego z naładowaniem, wyładowaniem, lub wadliwym sposobem naładowania towarów, których naładowanie i wyładowanie, stosownie do przepisów przewozowych lub taryfowych lub też wskutek osiągniętego z nadawcą i wyrażonego w liście przewozowym porozumienia, powinny być dokonane przez nadawcę lub odbiorcę;

d) za straty, powstałe wskutek niebezpieczeństwa, połączonego z przewozem towarów, które dla swych przyrodzonych własności narażone są na szczególne niebezpieczeństwo zaginięcia, braku lub uszkodzenia przesyłki, wskutek połamania, rdzy, wewnętrznego zepsucia, wzmożonego wycieku, usychania lub rozsypania;

e) za szkody, powstałe wskutek szczególnego rodzaju niebezpieczeństwa, połączonego z przewozem zwierząt żywych;

f) za szkody, wynikłe z niebezpieczeństwa, połączonego z przewozem przesyłek lub zwierząt, którym stosownie do przepisów przewozowych lub taryfowych, albo porozumienia z nadawcą, wyrażonego w liście przewozowym, towarzyszyć powinien dozorca.

Uwaga: Jeżeli tylko okoliczności pozwalają domniemywać, iż szkoda mogła wyniknąć z jednego z powyższych niebezpieczeństw, należy uważać, że szkoda wynikła rzeczywiście z tego powodu.

4) Jeżeli w myśl przytoczonych wyżej zasad koleje obowiązane będą uiścić odszkodowanie za zaginięcie lub brak wagi przesyłki, odszkodowanie to oblicza się według cen handlowych, a w razie ich braku według wartości, którą towar tego samego rodzaju i jakości posiadał w miejscu nadania i w czasie przyjęcia przesyłki do przewozu, lecz nie więcej, niż 150 mk., względnie 300 kor. na 100 klg. W razie uszkodzenia przesyłki wypłaca się odszkodowanie za zmniejszenie jej wartości, określone w powyższy sposób, lecz również nie więcej, niż 150 mk., względnie 300 kor. za 100 klg.

B. Odnośnie do bagażu.

1) Koleje odpowiadają za bagaż zgodnie z przytoczonemi wyżej zasadami, określającemi odpowiedzialność kolei za przewożone towary, przyczem przyznane wynagrodzenie nie może przewyższać 10 mk. względnie 20 kor. za 1 klg. bagażu, niezależnie od klasy biletu, za jakim został nadany do przewozu.

2) Koleje odpowiadają za zaginiony bagaż tylko w tym wypadku, jeżeli żądanie wydania bagażu było zgłoszone na stacji przeznaczenia w ciągu 14 dni od czasu przybycia pociągu, na który bagaż został nadany.

3) Bagaż, niedostarczony na stację przeznaczenia w ciągu 3 dni od chwili przybycia pociągu, na który został nadany, uważa się za zaginiony, i właściciel jego ma prawo otrzymać od kolei odpowiednie odszkodowanie.

C. Zasady ogólne odnośnie do towarów i bagażu.

1) Roszczenia do kolei z powodu zaginięcia, braku wagi lub uszkodzenia przesyłki, względnie bagażu, wygasają po upływie 6 miesięcy. Przedawnienie liczy się w wypadkach uszkodzenia lub braku wagi od dnia wydania przesyłki, względnie bagażu w wypadkach zaginięcia — od dnia upływu terminu dostawy.

Bieg przedawnienia zawiesza się od chwili złożenia kolei roszczenia na piśmie. W razie odmowy przedawnienienie liczy się na nowo od dnia, kiedy kolej zawiadomi o tem petenta piśmiennie i zwróci mu załączone przy podaniu dowody. Dalsze poszukiwania wszczynane w tej sprawie, skierowane bądź do kolei, bądź do władz przełożonych, nie zawieszają biegu przedawnienia. Przerwy w biegu przedawnienia mogą mieć miejsce tylko na zasadzie ogólnych przepisów prawnych.

2) Prawo do dochodzenia względem kolei za zaginięcie, brak wagi lub uszkodzenie przesyłki, względnie bagażu, ma odbiorca, względnie nadawca, przyczem prawo to może być przekazane tylko przez odbiorcę nadawcy lub przez ostatniego odbiorcy. Innym osobom prawo to przekazywane być nie może.

3) Roszczenia powinny być składane na piśmie, przyczem winien być załączony list przewozowy (jeżeli ostatni był doręczony odbiorcy), względnie kwit bagażowy, jak również dowody, potwierdzające szkodę, wyrządzoną przez kolej.

Kierownik Ministerstwa:

(—) *J. Eberhardt.*

Warszawa, dnia 15 lipca 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 21-go lutego 1919 r. „o postępowaniu karno-administracyjnem“ ogłoszonego w „Monitorze Polskim“ №. 46.

Na podstawie art. 5-go dekretu „w przedmiocie przepisów tymczasowych o uprawnieniu Komisarzy Ludowych do wymierzania kar w drodze postępowania administracyjno-karnego“ (Dz. P. P. P. Nr. 14, p. 154), uchyla się przepis art. 15-go rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 lutego 1919 r., ogłoszonego w „Monitorze Polskim“ Nr. 46, i wstawia w jego miejsce następujący:

Art. 15.

Egzekucja wymierzonych grzywien dokonywa się za pośrednictwem urzędów komunalnych, tudzież w tych wypadkach, w których środki, stojące do dyspozycji urzędom komunalnym, okażą się niewystarczającemi, przez organy policji.

W wypadkach wyjątkowych może Minister Spraw Wewnętrznych zezwolić Powiatowemu Komisarzowi Rządowemu na przyjęcie, dla przeprowadzenia egzekucji grzywien, osobnego funkcjonarjusza.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) *Józef Bek* w. r.

Warszawa, d. 8 lipca 1919 r.

OKÓLNIK

Do wszystkich P.P. Powiatowych Komisarzy Rządowych i Naczelników Policji Komunalnej w Warszawie, Lublinie i Łodzi.

Od pewnego czasu coraz częściej powtarzają się skargi na demoralizujący i zgubny wpływ, jaki szerzą niektóre teatry i zakłady widowiskowe przez produkowanie utworów o treści lub konceptach pornograficznych, nie mających nic wspólnego z prawdziwym dowcipem i humorem, a wykraczających przeciw obyczajności publicznej.

Wobec tego, iż przedstawienia i widowiska, obliczone jedynie na podniecenie zmysłowości i schlebianie nizkim instynktom tłumu, sprzeciwiają się obowiązującym przepisom, polecam jaknajusilniej P.P. Powiatowym Komisarzom Rządowym i Naczelnikom Policji, ażeby w myśl okólnika M. S. W. w przedmiocie stosowania ściślejszego dozoru nad przedsiębiorstwami teatralnemi (p. Dziennik Urzędowy M. S. W. z dnia 20 marca 1919 r. Nr. 19) wykonywali swoje obowiązki jaknajściślej i jaknajsurowiej, usuwając bezwzględnie z utworów i scen widowiskowych wszelkie produkcje o charakterze pornograficznym. W wypadku ujawnionych przekroczeń przeciwko zakazom i skreśleniom cenzuralnym należy niezwłocznie sporządzić odnośny protokuł i pociągnąć winnych (kierowników lub właścicieli) do odpowiedzialności sądowej z art. 138 Kodeksu Karnego.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *S. Wojciechowski w. r.*

Warszawa, dnia 13 czerwca 1919 r.

OKÓLNIK

do Panów Powiatowych Komisarzy Rządowych.

Emerytalna Komisja Likwidacyjna otrzymuje od powiatowych komisarjatów Rządowych i Prezydjum Policji w Łodzi dużą ilość podań o przyznanie emerytur wojskowych z tytułu służby Polaków w armji rosyjskiej.

Do podań tych przeważnie nie są dołączone potrzebne i wymagane dokomenty, co powoduje dodatkową korespondencję z petentami i zwłokę w załatwieniu sprawy i wywołuje niezadowolenie osób interesowanych.

Z powodów wyżej wymienionych Ministerstwo Spraw Wewnętrznych poleca Panu nieprzyjmowanie podań o przyznawanie emerytury wojskowej byłym wojskowym armji rosyjskiej i ich rodzinom i odsyłanie wszystkich petentów do oficera ewidencyjnego w danym powiecie, który posiada odpowiednią instrukcję co do tego, jakie dokumenty powinny być dołączone do podań o przyznanie emerytury.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

Józef Bek w. r.

Warszawa, dnia 10 lipca 1919 r.

OKÓLNIK

Do Panów Powiatowych Komisarzy Rządowych.

Ministerstwo robót Publicznych odezwą z dnia 17 czerwca r. b. Nr XIV-594 zawiadomiło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych o nadużyciach, jakich dopuszczają się niektórzy właściciele zagród włościańskich, którzy zgłaszają się, mimo posiadania roli, do Państwowego Urzędu pośrednictwa pracy i, podając się za bezrobotnych, uzyskują wpis do rejestru pracy, przeznaczonego wyłącznie dla bezrolnych.

Takie wprowadzanie w błąd Państw. Urzędu pośrednictwa pracy i podawanie świadomie fałszywych dat do stanu majątkowego poparte bywa przez zaświadczenie wójta danej gminy.

Pomijając już fakt, że wójt gminy dopuszcza się czynu karygodnego (art. 667 p. 1 Kodeksu karnego), potwierdzając urzędowo i świadomie fałszywe zgłoszenia strony interesowanej, rzecz sama jest w najwyższym stopniu nieetyczna, skoro posiadacze gruntów z chęci zysku i chciwości zabierają pracę bezrolnym i bezrobotnym, istotnie potrzebującym zarobku.

Wobec powyższego stanu rzeczy Ministerstwo Spraw Wewnętrznych poleca Panu wydać bezzwłocznie najenergiczniejsze zarządzenia, by nadużycia te natychmiast ustały, by winni nadużyć pociągnięci zostali do surowej odpowiedzialności karnej, by wreszcie wszyscy ci, którzy sposobem podstępnym, na mocy fałszywych zaświadczeń, przez wójtów wydanych uzyskali pracę przeznaczoną dla bezrolnych, pracy tej zostali natychmiast pozbawieni i wykreśleni z rejestru pracy dla bezrolnych.

O wydanych zarządzeniach i o stwierdzonych nadużyciach w Pańskim powiecie doniesie Pan do dnia 15-VII r. b.

Za ministra Spraw Wewnętrznych:

Józef Bek w. r.

Warszawa, dnia 8 lipca 1919 r.

OKÓLNIK

do wszystkich PP. Powiatowych Komisarzy Rządowych.

Na mocy art. 1, 2, 7 i 8 Ustawy o rzeczowych świadczeniach wojennych z dnia 11 kwietnia 1919 r. (Dziennik Praw P. P. № 32, poz. 264) oraz rozporządzenia wprowadczego i wykonawczego do powyższej ustawy z dnia 1 maja 1919 r. (ogłoszonego w Monitorze Polskim № 98, 100 i 101) Ministerstwo Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych zarządziło rozporządzeniem z dnia 27-go maja 1919 roku (ogłoszonego w „Monitorze Polskim" Nr. 117) zajęcie paszy, ściółki i twardej jarzyny dla celów wojskowych.

Zawiadamiając o tem Pana, załączam 300 sztuk obwieszczeń i polecam:

1) aby opublikował w tamtejszym powiecie załączone obwieszczenia;

2) aby pouczył podwładne organa w myśl powyższej ustawy i rozporządzenia wykonawczego, jak również zawiadomił urzędy gminne o zapotrzebowaniu świadczeń wojennych;

3) aby pouczył podwładne organa, by zgodnie współdziałały z władzami wojskowemi i unikały przykrych zatargów, wreszcie — by w oględny i taktowny sposób postępowały z tamtejszą ludnością i nie wywoływały wśród niej oburzenia lub rozgoryczenia;

4) aby pouczył ludność, że za zajętą paszę, ściółkę i twardą jarzynę, wyszczególnioną w art. 1 Ministerstwa Spraw Wojskowych i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27 maja 1919 r. (ogłoszonego w „Monitorze Polskim" Nr. 117, o zajęciu paszy, ściółki i t. d.) będzie płacona gotówką według cen ustalonych w art. 3 powyższego rozporządzenia. Wypłatę dokonywać będą natychmiast magazyny Państwowego Urzędu Zbożowego;

5) aby wezwał producentów i nieproducentów do zgłoszenia posiadanych przez nich zapasów. Producenci winni posiadane zapasy zgłosić organowi rekwizycyjnemu. W razie wykrycia u nich zapasów ponad ilość oznajmioną, ulegną karze w myśl art. 15 Ustawy o rzeczowych świadczeniach wojennych;

6) nieproducenci winni zgłaszać posiadane zapasy w myśl art. 5 rozporządzenia z dnia 27 maja 1919 r., ogłoszonego w „Monitorze Polskim" Nr. 117 o zajęciu paszy, ściółki i t. d., w urzędzie gminnym (magistracie, a w miastach, podzielonych na komisarjaty, — w komisarjatach), a to do dni trzech od dnia ogłoszenia tego rozporządzenia.

Jednakowoż, gdyby wcześniej zażądano oddania zapasów, winien posiadający zapasy bezwłocznie wydać, a to pod rygorem, przewidzianym w art. 15 Ustawy o rzeczowych świadczeniach wojennych.

Równocześnie poleca się Panu, aby bezzwłocznie zarządził przygotowanie Powiatowej Komisji świadczeń wojennych, któraby w razie zapotrzebowania mogła natychmiast rozpocząć swoje funkcje, przyczem zauważa się, że Komisja ta tylko w tym wypadku winna urzędować, o ile dla danego przedmiotu, podlegającego rekwizycji, nie oznaczono ceny; w przeciwnym razie koszta komisji przypisanoby Panu do zapłacenia.

O przeprowadzonej rekwizycji w powiecie tamtejszym przedłoży mi Pan w swoim czasie wyczerpujące sprawozdanie.

Za ścisłe wykonanie niniejszego okólnika czyni się Pana osobiście odpowiedzialnym.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) *Józef Bek* w. r.

Warszawa, d. 30 maja 1919 r.

OKÓLNIK

Do PP. Powiatowych Komisarzy Rządowych

Na skutek pisma Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dn. 23-VI 1919 r. Nr. XII r. 17665, 4972-19, zawiadamia się Pana, że zgodnie z okólnikem Minist. Zdrowia Publicz. z dn. 2-VI r, b. Nr. XIII b. 17392. 4989-19, wszelkie świadectwa urzędowe wolno lekarzom powiatowym „wydawać tylko na żądanie władz. Wzbronione jest także wystawianie świadectw poborowym, oraz ich rodzinom". Te ostatnie naturalnie o tyle o ile odnośne władze nie żądają takiego świadectwa bezpośrednio od lekarza.

Lekarz powiatowy obowiązany jest wystawić świadectwo zdrowia na żądanie władz, nie pobierając za to żadnego wynagrodzenia.

Treść powyższego rozporządzenia poda Pan do wiadomości wszystkim referentom i lekarzom powiatowym.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) Józef Bek w. r.

Warszawa, dnia 6 lipca 1919 r.

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Minister Spraw Wewnętrznych rozesłał do Powiatowych Komisarzy Rządowych oraz innych podwładnych sobie organów okólnik treści następującej w przedmiocie zlikwidowania Milicji Ludowej i powołania do życia Straży Bezpieczeństwa.

Z dniem 1 lipca r. b. przestaje istnieć na terenie b. Królestwa Kongresowego Milicja Ludowa, jako odrębna organizacja. Wszyscy ci funkcjonarjusze niżsi Milicji Ludowej, którzy do dnia 3 czerwca r. b. złożyli podania o przyjęcie do Straży, przechodzą z dniem 1-go lipca pod rozkazy właściwych władz tejże organizacji i pozostają na swych posterunkach. Istniejące dotychczas Komendy Obwodów i Oddziałów Milicji Ludowej przekazują cały swój majątek i inwentarz odpowiednim komendantom Straży. Sumy pieniężne winny być wpłacone do Kasy Komendy Głównej Milicji Ludowej w Warszawie.

Miejscowe Komisje Kwalifikacyjne zadecydują w najbliższym czasie o przyjęciu do Straży co do każdego osobiście z byłych funkcjonarjuszów Milicji Ludowej, którzy pragną wstąpić w szeregi naszej służby. Skład tych komisji jest następujący. a) Komendant Obwodowy b. Policji Komunalnej (powiatowy), b) przedstawiciel powiatowego Komisarza Rządowego, c) przedstawiciel samorządu, d) przedstawiciel sądownictwa, e) przedstawiciel miejscowej Komendy Milicji Ludowej, f) Lekarz.

Funkcjonarjusze Milicji Ludowej, nieprzyjęci przez Komisję do Straży Bezpieczeństwa, otrzymują djety, od d. 1 lipca r. b. do dnia ostatecznego zwolnienia w wysokości stosunkowo do pobieranej uprzednio w Milicji Ludowej płacy.

* * *

Wydział Prasowy Min. Spraw Wewn. komunikuje, że do PP. Powiatowych Komisarzy Rządowych i Naczelników Policji został rozesłany okólnik treści następującej:

W wyjaśnieniu rozporządzenia mego z dnia 8 kwietnia 1919 r. o wprowadzeniu stanu wyjątkowego polecam Panom w sprawie udziału policji w zgromadzeniach stosować się do następujących prawideł:

1) Co do zebrań w zamkniętych pomieszczeniach — wolne są od udziału policji wszelkie zebrania towarzyskie oraz zgromadzenia członków legalnie istniejących stowarzyszeń i związków, urządzane bez udziału osób obcych.

Wszelkie pozostałe zgromadzenia w zamkniętych pomieszczeniach podlegają nadzorowi policji, która ma prawo asystowania na tych zgromadzeniach.

2) Wszelkie zgromadzenia pod gołem niebem z wyjątkiem wycieczek towarzyskich, naukowych i t. p. są wzbronione.

Przepisy niniejsze nie stosują się do zgromadzeń poselskich, które reguluje okólnik mój z dnia 17 kwietnia 1919 r.

Obowiązki obecnych na zgromadzeniu funkcjonarjuszy policji sprowadzają się do ogólnych zadań czuwania nad porządkiem, spokojem i bezpieczeństwem publicznem. W razie pogwałcenia przez zgromadzenie (bądź w całości, bądź za pośrednictwem poszczególnych uczestników) porządku, spokoju lub bezpieczeństwa publicznego, policja winna, stosownie do ważności przekroczeń, przedsięwziąć odpowiednie środki przeciwdziałania.

Środki te mogą polegać: 1) na ostrzeżeniu, skierowanem do przewodniczącego zgromadzenia, 2) na usunięciu, na żądanie przewodniczącego, ze zgromadzenia winnych i 3) na zamknięciu zgromadzenia. Jednocześnie policja przedsiębierze środki w celu pociągnięcia winnych do odpowiedzialności karnej. Dla dokonania powyższych funkcji obecny na zgromadzeniu funkcjonarjusz policji w razie potrzeby, winien wezwać dostateczną pomoc.

Z Ministerstwa Skarbu.

Pragnąc zwrócić uwagę szerokich sfer publiczności na obowiązek stemplowania pisemnych pokwitowań komornego, Biuro Prasowe Ministerstwa Skarbu komunikuje, że w myśl poz. 16-a taryfy stemplowej (Dz. rozp. b. Gen. Gubern. warsz. Nr. 40 poz. 127), pisemne pokwitowania komornego winny być ostemplowane przy sumie ponad 5 Mk. do 100 Mk. marką stemplową na 10 fen., przy sumie zaś ponad 100 Mk., marką stemplową na 20 fen.

Uchylanie się od obowiązku stemplowania naraża Skarb Państwa na straty a winnego na dotkliwą karę (25 krotna kwota opłaty stemplowej).

Z Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Państwowa Komisja Przywozu i Wywozu (Warszawa, Elektoralna 2) podaje do wiadomości zainteresowanych kół handlowych, iż składane do Komisji podania o przywóz i wywóz powinny zawierać obowiązkowo następujące dane: 1) nazwisko i adres petenta, 2) ścisłą nazwę towaru, 3) wagę (albo ilość sztuk), 4) wartość towaru, 5) kraj, z którego towar przychodzi, albo do którego wychodzi, 6) urząd celny polski, 7) waluta, w jakiej ma być dokonana opłata towaru, 8) miejsce, termin i sposób opłaty. 9) za czyjem pośrednictwem będzie dokonana opłata i 10) czy i kto gwarantuje opłatę.

Petenci winni do podań załączać notarjalny odpis patentu, który pozostaje przy aktach w sekretarjacie Komisji. Przy następnych podaniach odpisu patentu składać nie należy.

Do podań o przywóz artykułów już zakupionych albo zapłaconych mają być obowiązkowo dołączane oryginalne faktury, rachunki lub inne dokumenty stwierdzające zapłatę, z polskiemi odpisami wszystkich załączonych dokumentów.

Do faktór lub rachunków wystawionych na kilka rozmaitych towarów winny być dołączane specyfikacje towarów w trzech egzemplarzach, z podaniem jednostkowych cen i ogólnej wartości towaru.

Wszystkie podania, reklamacje i t. p., wnoszone do Państwowej Komisji Przywozu i Wywozu, mogą być składane tylko bezpośrednio przez nadawców albo odbiorców towarów, osobiście lub dla zamiejscowych pocztą. Nadawcy i odbiorcy towarów, składający podania osobiście, winni mieć przy sobie legitymacje.

Od firm komisowych i ekspedycyjnych, podania, ani wogóle jakiekolwiek akty przyjmowane nie będą, nadsyłane pocztą zwracane będą bez rozpatrzenia.

Na podaniu powinny być naklejone znaczki skarbowe na sumę czterech marek (albo siedem koron) na każdym arkuszu załącznika, faktury, rachunku, pokwitowania, specyfikacji i t. p. na sumę jednej marki (albo jednej korony siedemdziesiąt halerzy).

Podania nieodpowiadające powyższym wymaganiom będą zwracane petontom bez rozpatrzenia.

OGŁOSZENIE.

WEZWANIE

do przedsiębiorstw, obowiązanych do składania rachunków w sprawie miejskiego podatku od dochodu.

Na zasadzie § 21 II ustawy o miejskim podatku od dochodu w m. Łodzi wzywa się do złożenia zeznań podatkowych dla wymiaru podatku za rok 1918 i 1919 wszystkie przedsiębiorstwa, obowiązane do publicznego składania rachunkow, które mają siedzibę lub oddział w obrębie m. Łodzi. Zeznanie winno być złożone **w ciągu 4-ch tygodni** od daty niniejszego ogłoszenia w biurze **Oddziału Podatkowego przy Nowym Rynku № 2**, który wydaje bezpłatnie odpowiednie formularze.

Do złożenia zeznań obowiązane są przedsiębiorstwa niezależnie od sumy osiągniętych zysków.

Zeznanie wykazywać winno intratę roczną, uzyskaną w ciągu roku bilansowego lub kalendarzowego, poprzedzającego bezpośrednio okres podatkowy, przyczem odpowiedni pierwszy rok bilansowy nie może rozpoczynać się wcześniej, jak z dniem 1 kwietnia 1916 r. (§ 68). Do zeznań tych, stosownie do § 26 ustawy, należy dołączyć sprawozdania, dane, tyczące się rocznego zamknięcia rachunków (bilans i rachunek zysków i strat), jak również będące z niemi w związku decyzje ogólnych zebrań.

Magistrat m. Łodzi.

Łódź, dnia 19 lipca 1919 r.

LICYTACJE PRZYMUSOWE.

W środę dnia 23 lipca 1919 roku odbędą się następujące licytacje za gotówkę:

Między godz. 9—4 ul. Profesorska Nr. 7 — kredens, ul. Lutomierska Nr. 10 — maszyna, ul. Podrzeczna № 25 — maszyna, ul. Nowomiejska № 15 — 1 sztuka towaru.

W czwartek dnia 24 lipca 1919 r. odbędą się następujące licytacje za gotówkę:

Między godz. 9—2 ul. Pasaż Szulca Nr. 41— kredens, ul. Zachodnia Nr. 39—szafa, ul. Piotrkowska Nr. 25 — fortepian, ul. Widzewska Nr. 36 — kołdra, ul. Kamienna Nr. 4—zegar, ul. Dzielna Nr. 31 — lustro, ul. Sienkiewicza Nr. 39 — 2 garnitury męskie, 1 alpagowy, 3 garnitury, kredens, szafa, waga, stół, ulica Piotrkowska Nr. 82 — 1 otomana, lustro, kredens, biurko, kredens, otomana.

W piątek dnia 25 lipca 1919 r. odbędą się następujące licytacje za gotówkę.

Między godz. 9—1 ul. Piotrkowska Nr. 199— lustro, ul. Główna Nr. 61—kredens, ul. Kątna Nr. 24 — kredens.

Miejski Urząd Sekwestracyjny.

OGŁOSZENIE.

Szwalnie prywatne i Związki szwaczek zechcą przedłożyć oferty na szycie: 1) Koszul oficerskich z gorsem gładkim a) bez kołnierzyka, b) z kołnierzykiem, 2) kalesonów oficerskich a) długie, b) sportowe, 3) Kołnierzy oficerskich miękkich. Nici i płótno zostaną dostarczone.

Oferujące firmy przedstawią 1) wzory uszytej bielizny 2) wzory guziczków 3) obliczenie ilości płótna, potrzebnego do uszycia poszczególnych części bielizny.

Oferty należy składać w Sekcji Mundurowej, Intendentury G. O. Ł. ulica Cegielniana № 18 najpóźniej do dnia 25 lipca 1919 r.

Kierownik Sekcji Mundurowej:

Dr. Jezierski podpr.

OGŁOSZENIE.

„Sekretarki-maszynistki rutynowanej poszukuje Urząd Państwowy. Zgłaszać się do biura Al.-Kościuszki 22.

Inspektor **Helband.**

OGŁOSZENIE.

Państwowy Urząd Miar, mieszczący się przy ul. Zachodniej Nr 51, przeniesiony został do lokalu przy ul. Al.-Tad. Kościuszki Nr. 32.

Naczelnik Policji **B. Zbrożek.**

Zagubili paszporty:

Banaszczyk Leokadja, Nowo-Zarzewska 34. 1762
Bechagen Icek i Laje, Pod zeczna 29. 1667
Binke Józef, Piotrkowska 33. 1645
Bendziński Piotr, Trąbczyń pow. Słupecki. 1680
Borowska Mania. 1713
Cycanowicz Izrael, Zgierska 5. 1660
Doner Marjanna, Wola Żerezińska gm. Widzew. 1763
Frydman Szlama, Brzezińska 47. 1785
Frogiel Ruda, Cegielniana 71. 1766
Frajdenreich Tobjas, Targowa 56. 1652
Feldsztajn Gitel, Łagiewnicka 13. 1697
Felisiak Andrzej, Stare Rokicie gm. Brus. 1698
Gołuchowska Roza, Lutomierska 15. 1730
Grinblat Izaak, Piotrkowska 50. 1725
Gepner Efroim Oizer, Franciszkańska 15. 1790
Hening Elwiera, Św. Doroty 5. 1778
Hendler Symcha, Targowa 36. 1771
Hirszkorn Abram, Zielona 55. 1764
Hagendorf Abram, Piotrkowska 109. 1672
Jakóbowicz Nuchem-Mendel i Chaja-Gołda, Drewnowska 9 1681
Kisielewicz Leibusz Jakób, Drewnowska 21. 1654
Kirszenbaum Baila, Srul-Majer i Szyma, Aleksandrowska Nr. 22. 1718
Krzanowic Józef, Podrzeczna 9. 1689
Klot Helena, Główna 59. 1753
Kozłowska Masza, Zgierska 31. 1769
Krüger Uszer, Aleksandrowska 8. 1760
Krowiranda Józefa, Rokicińska 60. 1789
Lichtensztajn Lazer, Rozwadowska 17. 1682
Lewin Aron, Targowa 56 1648
Łokieć Aron, Leibusz i Chawa, Południowa 6. 1709
Mirtenbaum Moszek, Brzezińska 25. 1722
Malc Kalma, Łagiewnicka 8. 1720
Michel Natalja, Ju jusza 18. 1754
Nirenberg Hersz, Północna 22. 1744
Nirenberg Dwojra, Południowa 16. 1721
Percyk Dawid, Karola 8. 1649
Perelman Leizer, Azik Majer, Teiga, Gitla, Chuna, Aleksandryjska 14. 1782
Patzer Paweł, Konstantynów gm. Rrzew. 1736
Rozencweig Jankiel Leib, Kamienna 9. 1749
Rozencweig Haskel, Rojza i Sala, Wschodnia 50. 1743
Rosenfarb Icek, Podrzeczna 25. 1768
Rafiłowicz Gołda, Sura, Młynarska 5. 1642
Rebel Helena, Zachodnia 45-47. 1711
Szczupak Bina, Kaza, Blima, Południowa 17. 1712
Seideman Leib, Zawadzka 25. 1702
Słodkiewicz Sura, Bazarna 1. 1715
Szylcka Rifka, Rzgowska 7. 1653
Szmyt Michał, Mostowa 953. 1657
Śmiechowski Walenty, Piotrkowska 352 (Aleksandrów) 1704
Świnierska Anna Marja, Przędzalniana 30. 1708
Teitelbaum Mendel, Franciszkańska 26. 1783
Witkind Mendel, Pasaż Szulca 8. 1787
Weinblum Nachel, Hinda i Szyja, Młynarska 2. 1746
Walter Roman, Kelbacha 12. 1706
Zarzewski Laiser, Podrzeczna 10. 1673
Zielonylas Izydor, Zawadzka 44. 1786

Drobne ogłoszenia.

Aleksandrowicz Józef zgubił portfel zawierający 80 mk., przekaz na 1100 Mk.: wystaw. L. Mendelson na zlecenie I. Aleksandrowicza płatny 10 lipca 1919 r. u M. Grosa, Zielona 5, i różne dokumenty. Oddać, Radwańska 6.

Beer Hersz zgubił paszport i 35 Mk. Aleksandrów.

Dziadek Chaim zgubił paszport, 350 Rubli, 500 Mk. i 100 Koron. Zielona 53.

Drożdż Andrzej zgubił legitymację chlebową. Skierniewicka 15.

Fuks Wolf Szmul zgubił spis przemysłowy. Aleksandrów.

Frenkiel Gabriel zgubił kartę węglową. Zimmera 33.

Fortuniak Roman zgubił legitymację chlebową. Brzezińska 108.

From Moryc zgubił kartę zapomóg. Konstantynowska Nr. 75.

Fiszer Włodzimierz (Wolf) zgubił paszport rosyjski, wydany w Piotrogrodzie.

Finkelsztajn Salomea zgubiła kartę węglową. Wschodnia Nr. 37.

Focher Izrael Szmul zgubił paszport i 35 mk. Szkolna Nr. 34.

Flaks Abram zgubił paszport, pierścionek złoty i 35 mk. Brzezińska 26.

Grabczak Abram zgubił paszport, kwit na 50 Marek i legitymację chlebową. Aleksandryjska 15.

Gerechtiger Pinkus zgubił paszport i bilet wojskowy. Aleksandryjska 12.

Goldberg Abram zgubił spis przemysłowy. Kamienna 1.

Gutman Icek zgubił paszport i kartę zapomóg. Pabjanice

Gotszal Abram zgubił spis przemysłowy. Łagiewnicka Nr. 10.

Gelbart Chawa zagubiła kartę chlebową. Groszanka 7.

Heineman Teodor, zgubił spis przemysłowy. Szosa Pabjanicka 614.

Koplowicz Frajda zgubiła spis przemysłowy. Łagiewnicka 7.

Kohn Rywka zgubiła kartę węglową. Kamienna 4.

Korzec Rafał zgubił kartę węglową. Zgierska 76.

Karsz Luiza zagubiła kartę węglową. Sporna 33.

Kuźmiński Mordka Gersz zagubił spis przemysłowy. Zawadzka 15.

Kuniarski Josef Abram zgubił spis przemysłowy. Krótka 6. (Bałuty).

Kubera Józef zgubił kartę węglową. Aleksandrowska Nr. 26.

Konopka Józef zgubił dowód osobisty. Polna 26.

Karger Izaak zgubił patent i paszport. Zimmera 26. (Bałuty).

Lenga Ruchla, Estera-Marjam, Hinda-Ryfka, Chaja-Sura i Masza zgubili paszport familijny. Konstantynowska Nr. 42.

Langner Józef zgubił paszport i kartę odroczenia. Pawia 1.

Lewkowicz Pinkus zgubił patent. Nowomiejska 8.

Matis Adolf zgubił austryacki paszport i portfel. Wólczańska 61.

Makowski Jakób zgubił legitymację chlebową. Dzielna 13.

Podłoski Józef zgubił portfel, paszport i 30 marek. Pieprzowa 19.

Rydzewski Władysław zgubił paszport, kartę węglową i bilet wojskowy. Benedykta 64

Rochberger Tobe zgubiła paszport i Abram kartę węglową. Zgierska 21.

Rozen Noech zgubił spis przemysłowy. Aleksandrowska 8.

Różalska Stanisława zgubiła legitymację chlebową. Brzezińska 41.

Szwarcbard Icek Majer zgubił kartę węglową. Skwerowa 18.

Szimoch Rudolf zgubił paszport oraz $^1/_2$ losu 5-ej loterji klasycznej R. G. O. № 36896 i los 4 ej loterji klasycznej Dobroczynności № 3312. Długa 163. (Konstantynów).

Ulbrich Amalja zgubiła legitymację chlebową. Zgierska Nr. 106

Warszawski Mordka zgubił legitymację chlebową. Nowomiejska 2.

Wiślicka Rywa zgubiła patent. Piotrkowska 19.

Żytnicki Moszek zgubił paszport i bilet odroczenia, Południowa 18.

Wydawnictwo Komisarjatu Rządowego na pow. Łódzki. Tłocznia E. Kulisza w Łodzi, ul. Średnia № 24.